



БОЖА ІСКРА

№ 10 (39) Жовтень 2015 року

ВИДАЄТЬСЯ ЗА БЛАГОСЛОВЕННЯМ БЛАЖЕННІШОГО ОНУФРІЯ,
МИТРОПОЛИТА КІЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ УКРАЇНИ

"БЛАЖЕННІ МИРОТВОРЦІ"

Узи християнської любові і молитовного спілкування тісно зв'язують серця вірних чад святої Церкви Христової, де б не перебували вони та які б відстані їх не розділяли. Але радість любові значно більша, коли діянням Божого Промислу відбувається спілкування їх у безпосередній зустрічі для спільної молитви, для участі в трапезі Господній па взаємне втішання і повчання.

З думками про мир як про дар Божественної милості й предмет християнських молитов і старань, я хочу звернутися і до вас, улюблені в Господі чада, бо кожен з нас, з обов'язку свого християнського звання, має бути миротворцем.

Усі ми, що прийняли таїнство святого Хрещення і одержали всиновлення, сприйняли велике право і разом з тим священний обов'язок сміливо і неосудно звертатися до Бога як до свого Небесного Отця в чудовій молитві Господній.

"Отче наш, Іже еси на небесіх..." - часто повторюємо ми і словами Самого Спасителя висловлюємо перед Богом наші синівські почуття благоговіння й готовності до послуху його волі. Та коли Господь і Спаситель наш за Своїм милосердям і в силу визвольних заслуг Своїх "дав (нам) владу бути чадами Божими", то тим самим Він покликав нас до подвигу миротворництва, бо його ж незмінне слово навчає подвигу нас, що тільки миротворці можуть бути заслужено названі правдивими й вірними синами Божими.

Чому ж служіння справі миру таке важливе і необхідне? Чому не можна досягнути істинного синівства Богові, не виконуючи подвигу миротворницького служіння? Певно тому, що стан миру є стан, споконвічно передбачений Божественною Мудрістю для здійснення Божого Домоведення. І всяке зловмисне руйнування цього стану є злочинна спроба зруйнувати діло Боже, перешкоджати Його всеблагій,

спасаючій і милуючій волі.

Бог смерті не створив, а покликав людину до блаженного життя та вічного єднання з Ним. Смерть у самій своїй суті протилежна нашій природі, створеній за образом і подобою Божою для вічного життя. Завдяки визвольній жертві Христовій держава смерті спрощена. Вирвано її отруйне жало, тобто гріх, який раніше мав нездоланну силу. Людині дані благодать і істина та все необхідне для життя і благочестя, дано можливість перемогати запинаючий нас гріх і визволятися при співдїянні сили Божої від ганебного рабства гріху.

За таких обставин своєчасна християнська кончина стала блаженним успіхом тих, що закінчують свій земний подвиг в надії життя нескінченного і вічного. Але передчасна силювана смерть людини, смерть, викликана втручанням вбивці, це страшний гріх і зухвале зневаження волі Творця. Життя кожної людини є нічим не відшкодувані дар милості Божої. Земне життя наше - це насправді час приємний і день спасення, коли людина повинна навчитися любити Бога, пережити необхідне моральне оновлення, щоб стати здатною до майбутнього життя в Царстві любові та святості.

Який же злочин, насильно припиняючи життя людини, розбивати посуд, створений рукою Вседержителя, Того, Хто всім людям хоче "спастися і в пізнання істини прийти". Та ж саме цей страшний злочин чиниться під час братовбивчих війн, коли здійснюються хвилі ворожнечі, коли стихія злої волі забирає життя безлічі людей, не відрізняючи винних від невинних, праведних від грішників.

Християнин не може лишатися байдужим глядачем того, як сили зла числять цю богопротилежну справу. Ким би він не був за своїм громадянським становищем і фахом, він повинен зробити все, що в його силах для відвернення війн, для зміцнення миру і братерства на землі.

Бог наш є Бог любові й миру. Хрис-

тос є мир наш. Витоки миру містяться в таємничих глибинах невимовного життя Триєдиного Божества. Мир вищий над усякий ум, всяку здібність людського розуміння, розкрився для нас у житті й визвольній емері Господа Ісуса Христа. В них ми зрозуміли умиротворяюче діяння Його любові до страждуючого людства, примиряюче ближніх і дальніх. Свідомість усього цього окриляє наш дух, будує наш внутрішній світ, навчає нас і живого, практичного миротворництва через виконання заповіді Христової.

Мир потрібний нам і в нашому особистому житті. Без прагнення до миру з Богом немає миру нашої совісті і ми не можемо досягнути висоти й глибини істинного християнського миру душ наших. Палкою молитвою, очищенням себе в таїнстві покаяння, єднання з Христом у святому Причасті знаходимо ми умиротвореність душі, заспокоєння в Бозі й моральну силу для практичного творення миру навколо себе.

В родині, де панує мир зростають сприятливі умови для всебічного розвитку, морального виховання й чесноти.

Миротворення поширюється далі на життя суспільне і міжнародне. І свята Церква благословляє цей труд, бо і він є виконанням волі Божої.

Буде о ж, улюблені, пам'ятати що Божественну заповідь миротворництва, яка відкриває нам дорогу до дійсного синівства Отцеві Небесному. Завжди і всюди шукаймо миру, любімо мир, простуймо до нього, пильно охороняймо і захищаймо його. Будемо єдиним серцем і єдиними устами підносити до Господа молитви за мир в усьому світі і поряд з тим діяльно і віддано подвизатися в служінні миру на всіх шляхах нашого життя.

А Бог миру й любові "нехай наповнить і переповнить нас любов'ю один до одного і до всіх", зміцнюючи нашу неміч і ведучи нас по дорозі духовного вдосконалювання. Амінь.



ПРО ПЕРЕБУВАННЯ З ГОСПОДОМ

Звертаючись до апостолів, Господь наш Ісус Христос внутрішнє життя християн визначив такими словами: "Перебувайте в Мені і Я у вас". Працелюбність, всіляке добродіяння, яке виходить з людського серця, в християнстві одержує нове джерело, на яке і звертає нашу увагу Євангеліє. У християнина внутрішнє життя передбачає присутність Бога в серці людини. "Бо ви - храми Бога живого, - говорить Господь, - вселюся в них і буду ходити в них, і буду їхнім Богом і вони будуть Моїм народом".

Умови для того, щоб життя в людині мало свій розвиток, дав Сам Господь. Христос говорить про те, щоб ми перебували в Ньому, як гілка на лозі: "Я - лоза, а ви - гілки; хто перебуває в Мені і Я в ньому, той приносить багато плоду".

У таїнстві святого хрещення ми, насамперед, прищеплюємось Господеві, коли душа людини стає середовищем життя духовного, храмом Святого Духа, але під час росту внутрішньої духовної людини, вона може хворіти. Гріхи, мов іржа, розкладають внутрішнє життя

людини, а Церква від імені Самого Господа подає нам досконалий засіб - покаяння.

У покаянні людина лікується від своїх гріхів, подібно до того, як від хвороби звільняється наш організм. Але покаяння - не кінець необхідних заходів християнина. Покаяння лише очищає. "Коли не вмию тебе, - сказав Господь апостолу Петру, - не матимеш часті зі Мною". Отже, покаяння є очищенням для того, щоб увійти в найтісніше єднання з Господом і продовжувати внутрішнє життя " новою людиною".

Таїнство святого Причасття годує людину в її духовному зростанні. Хворіємо ми не завжди, народжуємось один раз, але годуємось постійно, і таїнство святого Причасття, ця свята Трапеза, яку залишив Господь наш Ісус Христос зі Своєю Божественною любов'ю, коли йшов на хрест, є духовним живленням християнина. Таїнство святого Причасття дає нам святе єднання з Христом, почуття близькості та сполучення з Господом, і ми викликаємо разом з апостолом "Живе в мені Христос".

Молитва і побожні роздуми - це

такі дії, які засвоюють нам спасення, розкриваючи перед нами саме Христове вчення, дають нам розуміння того духовного життя, яке подає нам Господь.

Освячення робиться чудовим плодом цього життя, а святість тим ідеалом, до якого лине християнська душа. Господь є нашою частиною. "Він - Бог мій і прославлю Його", - викликає тоді людина, надаючи займеннику "мій" саме те значення, котре йому належить. Мій Господь, моя частина, моя доля. І людина робиться Богоносцем. Спочатку любов і співчуття, а потім і прощення наших кривдників, бо сказано: "Прощайте і прощені будете". Ось що є результатом духовного життя.

Христос говорив: "Ви перебували зі Мною в напастях Моїх, і Я заповідаю вам, як заповів Мені Отець Мій - Царство", "щоб ви їли і пили за трапезою Моєю".

Тут подається велика радість єднання з Господом. Христос подає нам ще більшу радість, закликаючи: "Ідіть за Мною", і ще: "Ідіть і ви у виноградник Мій".

Той, хто прийняв цей святий заклик, почав жити в Господі за Його словом: "Перебувайте в Мені і Я у вас", вони блаженні тому, що підготовлені до повного світла царства Божої правди, почувають уже тут святую радість у Бозі, Котрому слава вся віки вічні. Амінь.

До одного мудрого старця прийшов юнак і каже: "Хочу, щоб очистилися душевні мої очі, і я зміг би побачити світ таким, який він є!" - "А ти не злякаєшся того, що побачиш?" - запитав Старець. - "Ні, не злякаюсь!"

Мудрець доторкнувся до його очей і запитує: "Ну, що тепер бачиш?" Юнак подивився і каже: "Бачу тварин, як людей!" - "А це тому, що тварини за своїми діями часто чинять, як люди!"

Потім Старець знову доторкнувся до очей юнака і запитав: "А тепер, що бачиш?" Той озирнувся навколо і вигукнув: "Бачу, Старче, людей, як тварин!" - "А це тому, що люди часто поведуться, як тварини, а ти бачив їх людьми, поки твій зір не прояснився!" - "Але так бачити дійсно страшно, отче! Скажи мені, як сам ти бачиш?" - "Я бачу всіх, як своїх дітей, синку!" - відповів мудрець. - "А це які очі, старче?" - "Це очі любові, синку, але отримати їх ти повинен сам!"

ЮНАК І СТАРЕЦЬ



Відповіді Старця:

Яке вміння найрідкісніше? - Уміння віддавати.

Яке вміння найкраще? - Уміння прощати.

Яке вміння найважче? - Вміння мовчати.

Яке вміння найважливіше? - Уміння запитувати.

Яке вміння найпотрібніше? - Уміння слухати.

Яка звичка найнеприємніша? - Займатись склоками.

Яка звичка найбільш шкідлива? - Балакучість.

Яка людина найсильніша? - Яка здатна досягнути істини.

Яка людина найслабша? - Яка вважає себе найсильнішою.

Яка людина найрозумніша? - Яка стежить за своїм серцем.

Яка прихильність найнебезпечніша? - Прихильність до свого тіла.

Яка людина найбідніша? - Яка найбільше любить гроші.

Яка людина ближче до Бога? - Милосердна.

Чим протистояти біді? - Радістю.

Чим протистояти стражданню? - Терпінням.

Яка ознака здорової душі? - Віра.

Яка ознака хворої душі? - Безнадія.

Яка ознака неправильних дій? - Роздратування.

Яка ознака добрих вчинків? - Світ душі.

Яка людина заживо померла? - Байдужа.

Яка людина ніколи не помре? - Яка любить своїх ближніх.

ПРОЧИТАЙТЕ ВАШИМ МАЛЮКАМ

Пісенька

Заспівала пташка,
Підросла травичка,
В котики вербові
Одяглась вербичка.
Це прийшла весна -
Здрастуй, весно!
У тобі луна -
Перевеслом.
Сонечко сміється:
- Нумо разом грати!
Не гукайте, мамо,
Нас тепер до хати.
Це прийшла весна
- Здрастуй, весно!
У тобі луна -
Перевеслом.

Хлопчики-горобчики

Весна за кожним кущиком
Проснулись чародії.
То тут, то там веселий гам -
Аж сонечко радіє.
То хлопчики-горобчики
Від ранку до зорі,
Все пурхають і тішаються
В завітчанім дворі.

До свята

Їжачиха взяла п'яльця,
Полотно і ниточки,
Сіла вранці край віконця
Вишивати сорочки.
Тут як тут їжаченята:
Подають їй ниточки,
Помагають затягати
Ниточки у голочки,
Просять вузлик зав'язати
А чи п'яльця натягти -
Дуже хочеться на свято
Вишиванки одягти.

Зайчик -Стрибун і Музика Цвіркун

Живуть і не тужать
Зайчик-Стрибун
І друг його ліпший
Музика Цвіркун.
Живуть вони дружно
В вільшаних кущах,
Не відають, що таке
Сум або страх.
Змагаються друзі
З стрибків в висоту,
Скубують на галяві
Травицю густу.
Чи пісню веселу
Цвіркун заведе
Про те, як все пахне
І як все цвіте.
Цвірчати завзято
Він зайчика вчить,

Та зайчик лиш слухає,
Слуха й мовчить.
Та вушками довгими -
Тріп! Тріп!
Або затанцює так:
Стриб! Стриб!

Киці

Взяли киці сапки
У дряпкові лапки,
Йдуть сапати бурячки
До мишей на грядочки.

Хитра мишка

Мама сварить
Доню мишку:
- Ти псуєш
Навіщо книжку?
- Я з малюнка,
- Каже та,
Хочу вигризти Кота.

Є в мене котик

В мене котик
Є моторний.
Сам біленький,
Хвостик - чорний.
Котик часто
Клопіт має -
За хвостом своїм ганяє.
Хоче наздогнати
Й перефарбувати.

У малого котеняти

У малого котеняти
Підрастають вусенята.
Гладить котика Петрусь:
- Хто ти? Котик чи дідусь?

Як пиріг дістати з рога

Сів до столу
Носоріг
Наштиркнув
На ріг
Пиріг.
Пучить думка
Носорога:
"Як пиріг дістати
З рога?"

Красунчик

Сидить левенятко
Щодня біля річки,
Милується в воду
На власні косички,
Які заплітає
Щодня йому мати.
В косичках тих - пишні
Красуються банти.

Тож не випадково
Сусіди-звірятка
Прозвали красунчиком
Те левенятко.

Равлик

Я у казку граюсь,
Равлика питаюсь:
- Равлик, равлик, де ти був?
Що ти бачив, що ти чув?
- Був я в гостях в тітці Плітки,
Що вистрибує із сітки,
Чув я пісню діда Сома,
Був у тітки Жаби вдома.
Бачив я лілей квітки
В сонці нашої ріки.

Кізка Зося

Цілоденно кізка Зося
Випасається в горосі.
То бабусенька Явдоха
Їй насіяла гороху,
Щоб скоріше виростала
І молочко смачне давала.

Каченята

Вийшла качка із водички
У густу-густу травичку.
Вийшли з річки каченята,
Стали матінку шукати.
А трава така висока -
Не ступить малим ні кроку.

Криниця

Змайстрував бобер криницю,
Прохолодна в ній водиця.
В літню спеку, у петрівку,
П'ють водичку тут корівки.
На лужечку напасуться -
П'ють водицю - не нап'ються.

Хмарка йшла на іменини

Хмарка йшла на іменини
До сестрички, до хмарини.
В подарунок дощ несла
І ненароком розлила.

Хочу підрости

Мама кличе:
- Одягнись!
- Дощ який переїщить!
- А я хочу підрости,
Плащ мені навіщо?
Не вдягають дерева
Плащ і черевики,
А ростуть же на дощі
Он які великі!

Молитва перед іконою "ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ"

О, Пресвятая Дево, Мати Господа Вышних сил, Небесе и земли Царице, града и страны нашаея всенощная Заступнице!

Прийми хвалебно-благодарственное пение сие от нас, недостойных раб Твоих, и вознеси молитвы наша ко Престолу Бога Сына Твоего, да милостив будет неправдам нашим и пробавит благодать Свою чтущим Всечестное Имя Твое и с верою и любовью поклоняющимся чудотворному образу Твоему.

Несмы бо достойни от Него помилованы быти, аще не Ты умилостивити Его о нас, Владычице, яко вся Тебе от Него возможна суть.

Сего ради к Тебе прибегаем, яко к несомненной и скорей Заступнице нашей: услыши нас, молящихся Тебе, осени нас вседержавным Покровом Твоим и испроси у Бога

Сына Твоего пастырем нашим ревность и бдение о душах, градоправителем мудрость и силу, судиям правду и нелицеприятие, наставником разум и смиренномудрие, супругом любовь и

согласие, чадом послушание, обидимым терпение, обидящим страх Божий, скорбящим благодушие, радующимся воздержание; всем же нам дух разума и благочестия, дух милосердия и кротости, дух чистоты и правды.

Ей, Госпоже Пресвятая, умолю

сердися на немощныя люди Твоя; рассеянныя собери, заблудшия на путь правый настави, старость поддержи, юныя уцеломудри, младенцы воспитай и призри на всех нас призрением милостивого Твоего заступления, воздвигни нас из глубины греховныя и просвети сердечныя очи наша ко зрению спасения; милостива нам буди зде и тамо, в стране земного пришельствия, и на Страшном Суде Сына Твоего: преставльшиися же в вере и покаянии от жития сего отцы и братию нашу в Вечней Жизни со Ангели и со всеми святыми жити сотвори.

Ты бо еси, Госпоже, Слава небесных и Упование земных, Ты по Бозе наша Надежда и Заступница всех притекающих к Тебе с верою.

К Тебе убо молимся и Тебе, яко Всемогущей Помощнице, сами себе и друг друга и весь живот наш предаем, ныне и присно, и во веки веков.

Аминь.



Козацька ікона
Покрови Пресвятої Богородиці.

Просимо читачів газети помолитись про здоров'я рабів Божих Ксенії, Анатолія, Віктора, Людмили, Вікторії, Ольги, Миколая, благодійників Едуарда і Тетяни.